

Sag som den, jeg forleden Dag beskæftigede mig med, angaaende en Understøttelse til en Baadmand i Klitmøller. Den ærede Ordfører var meget højt oppe, da han talte om, hvilken elendig Alderdomsunderstøttelse Københavns Kommune udredede, og han omtalte en Kvinde paa 71 Aar, som kun fik 10 Kr. om Maaneden i Alderdomsunderstøttelse.

Det er vist 9ende—10ende Gang under tredje Behandling af Finansloven, at Københavns Kommune er under Debat. Hver Gang der er Spørgsmaal fremme, i Anledning af hvilke man kritiserer Venstres Ledelse, kører man op med Københavns Kommune og siger: Hvorledes ere Forholdene der? Man faar næsten det Indtryk, at Københavns Kommunes Budget ogsaa er til Behandling her ved Finanslovens tredje Behandling. En Ting maa man dog erindre, at Socialdemokratiet ikke raader hverken i Københavns Kommune eller Magistrat. Dernæst maa det erindres, at Københavns Kommune har en Særstilling blandt Landets Kommuner, fordi man, da man vedtog Skattelovene, hindrede Københavns Kommune i at kunne udskrive Skatter, efter som den behøvede dem til Administrationen. Københavns Kommune kan ikke udskrive de Skatter, som skulle bruges, men maa lægge Budgettet med betydeligt Underskud, og naar Regnskabet kommer, er der ogsaa der Underskud. Man maa altsaa vide, at det ikke alene er Københavns Kommunalbestyrelse, der bærer Ansvar, naar Forholdet ikke er, som det skal være.

I øvrigt er jeg enig med Ordføreren i, at 10 Kr. om Maaneden til en saadan Enke er for lidt i Alderdomsunderstøttelse. Jeg er glad ved at se hans Indignation i den Anledning, idet jeg gaar ud fra, at det ikke blot er overfor Københavns Kommune, men ogsaa andre Steder, hvor han har Indfyldelse, at han vil kritisere de ringe Alderdomsunderstøttelser. Det Tilfælde, Ordføreren har kritiseret, drejede sig om en Kvinde, der i 1888 var Ejer af 5,000 Kr., 11 Aar efter, i 1899, da hun var i en Alder af 63 Aar, indgav hun Andragende til Københavns Magistrat om en Alderdomsunderstøttelse, og der blev straks tilstaaet hende 10 Kr. maanedlig. Hun søgte saa ikke yderligere i de første 8 Aar indtil 1907. Da søgte hun igen, og Beløbet forhøjedes til 16 Kr. Nu kan der naturligvis siges, at disse Beløb ere smaa, men det maa erindres, at hun var 63 Aar, da hun søgte første Gang, hun har ikke søgt i den mellemliggende Tid og har der-

for ikke faaet Forhøjelse. Jeg indrømmer, at det var ønskeligt, om man kunde komme højere op med Understøttelserne. Statistisk Aarbog viser, hvorledes Forholdet er i Københavns Kommune, og hvordan det er i Landkommunerne. Da Regeringspartiet forelagde Lønningslovene, viste det sig, at man havde foreslaaet Lønningerne i København 20 pCt. højere end ude paa Landet ud fra den Betragtning, at det er 20 pCt. dyrere at bo herinde end ude paa Landet. Men hvordan ser det ud med de Alderdomsunderstøttelser, som udredes. Statistisk Aarbog fortæller, at i 1905—06, det sidste Aar, for hvilket der foreligger Oplysninger, udbetaltes der i aarlig Understøttelse til hver Hovedperson, der havde søgt i København, gennemsnitlig 191 Kr. 51 Øre og paa Landet 128 Kr. Den ærede Ordfører vil altsaa se, at der i København betaales 50 pCt. mere, end der betaales i Alderdomsunderstøttelse ude paa Landet.

Naar den ærede Ordfører nu er saa indigneret over Københavns Kommune, og naar jeg giver ham Ret og er enig med det ærede Medlem for Københavns 10ende Valgkreds (P. Knudsen) i, at vi maa bestrebe os for, at Alderdomsunderstøttelsen kan blive noget højere, haaber jeg, han er endnu mere indigneret, naar han faar at høre, at de Steder, hvor han hører hjemme, og hvor han plejer at lovprise de humane Sogneraad, giver man 50 pCt. mindre i Alderdomsunderstøttelse til hver Person end i København, hvor man er saa inhuman, som det ærede Medlem talte om. Vi kunne let blive enige om, at man kan ikke trække et enkelt Tilfælde frem og paa Grundlag af den Understøttelse, der maaske tilfældig er ydet, bedømme, hvorledes Alderdomsunderstøttelsen udredes, men det viser sig, at Alderdomsunderstøttelsen i København er 50 pCt. højere end i Landdistrikterne, og jeg antager derfor, at den ærede Ordfører vil vende sig med sin Indignation mod de Sogneraad, der have fri Skattebevillingsret og altsaa kunne faa de Penge, de skulle bruge. Naar de alligevel give saa lille en Alderdomsunderstøttelse, gaar jeg ud fra, at den ærede Ordfører vil tage fat paa disse Landkommuner og vil lade Københavns Kommune være i Fred.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Det var et ganske urigtigt Referat, den ærede sidste Taler gav af mine Udtalelser med Hensyn til Søby Havn. Jeg har hverken i Finansudvalget eller her